

предстои много да учи, да обикаля планетите, а не само да ходи по фронтовете и по бойните полета. Като обиколи вселената, човекъ ще се върне при своя Баща и ще разкаже, какво е научилъ. Като дойде до това, което е научи на земята, ще разказва за бойните полета, за ордията и шрапнелите, за бойните автомобили. Той ще разправя още, какът хората се бият за земята и я дълятъ. Това, което става днес между хората, отъ гледището на по-високите светове, е забавление. Богът запитва ангелите: Какво правятъ хората на земята? — Забавляватъ се, биятъ се, дърпнатъ коситъ си. — Нека се забавляватъ. Понеже сѫ много активни, тръбва по нѣкакъвъ начинъ да впрегнатъ енергията си на работа. Като скубятъ коситъ си, тъ започватъ да мислятъ право. И въ скубането на коситъ има нѣкакъвъ смисълъ; въ сблъскването между хората, все ще се научи нѣщо, ще се намѣсти нѣкой мозъченъ центъръ.

Единъ богатъ американецъ се влюбилъ въ една красива мома и се оженилъ за нея. Следъ сватбата си тъ предприели едно голъмо пътешествие. По пътя имъ се случило нещастие: тренътъ, съ който пътували, се сблъскалъ съ другъ, който идълъ срещу него. Младоженикътъ се уплашилъ много и скочилъ презъ прозореца, но отъ голѣмото сътресение на мозъка и отъ уплахата той полудѣлъ. Турли го въ лудница, дето прекаралъ цѣли 16 години. Животътъ въ лудницата му дотегналъ и той искалъ да избѣга, но не могълъ, понеже болничните слуги постоянно го надзирвали. Единъ денъ успѣлъ да излѣзе отъ лудницата и хукналъ да бѣга. Неусътно той се озовалъ на една отъ близките гари. Като видѣлъ единъ тренъ, той влѣзълъ вътре и седналъ, безъ да знае, кѫде отива. Скоро тренътъ потеглилъ, и лудиятъ останалъ вътре. Той предпочелъ да пътува, дето и да е, отколкото да остане въ лудницата. Какво се случило по пътя? Тренътъ дерайлиралъ. Болниятъ преживѣлъ ново мозъчно сътресение, но за чудо, този пътъ мозъкътъ му се намѣстилъ, и той оздравѣлъ. Значи, една и сѫща причина произвела два различни резултата: въ първия случай размѣстила единъ мозъченъ центъръ; въ втория случай го намѣстила.